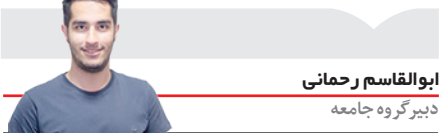

ماجرای پیامک های یک شرکت بیمه برای برخی شهروندان تهرانی

اطلاعات ترافیکی تهران در اختیار شرکت خصوصی؟

ابوالقاسم رحمانی
دبیر گروه جامعه

کرونا که شایع شد، همه دنیا را که درگیر کرد، توصیه های بهداشتی که یکی یکی تجویز می شدند و پای فاصله گذاری اجتماعی و در خانه ماندن به زندگی ها باز شد، توسعه استفاده از فضای اینترنتی و انجام کارها با توسل به سامانه ها و بسترهای مجازی بیش از گذشته

اهمیت خود را نشان داد؛ از خریدهای ساده روزانه تا آموزش و خیلی دیگر از امور زندگی مردم در تمام دنیا، در بسترهای مجازی و فضای اینترنتی صورت پذیرفت. خیلی از کشورها از گذشته این آمادگی را ایجاد کرده بودند و خیلی دیگر از کشورها هم در قدم های اولیه در جا می زدند. با این همه، این مساله الزامی بود که قوی یا ضعیف باید به آن رجوع می شد تا از حجم تجمعات و میزان حضور افراد در اماکن مختلف و عرصه های گوناگون اجتماعی کاسته شود. در همین راستا، پلتفرم ها، سامانه ها و نرم افزارهای

گوناگون که سال ها بود با شتاب زیادی در حال توسعه بودند، رشد سریع تری را در پیش گرفتند و هرکدام برای برطرف کردن بخشی از نیازهای مردم پا در عرصه ارائه خدمات گذاشتند. رقابت ها در این حوزه سنگین شد و بخش دولتی و خصوصی همپای یکدیگر پیش آمدند. منتها با وجود تمام تسهیلگری ها، این فضا ملزومات امنیتی و اقتصادی و اجتماعی و... زیادی دارد که بدون رعایت آنها و بدون درنظر گرفتن تبعات افعال و اقدامات، می تواند خسارت های سنگین را به بار بیاورد و حتی فضا

اطلاعات محرمانه در اختیار یک شرکت خصوصی

که این سامانه در اختیار دارد، یعنی می داند که پلاک خودروی شما چیست، موعد تمدید بیمه شما چه زمانی است و عوارض خودروی شما چه وضعیتی دارد و... حالا کمی ماجرا عجیب شد، نه؟ واقعا چه لزومی دارد که یک سامانه تعویض روغن خودرو و انجام خدمات مربوط به شست وشوی ماشین و حتی عوارض و بیمه، چنین دسترسی هایی به اطلاعات مردم داشته باشد و آن را به شماره افراد پیامک و دعوت شان کند که برای انجام این امور به آن سامانه رجوع کنند؟ خب بگذارید بگویم این ماجرا هنوز آن طور که باید عجیب نشده و در ادامه سلوح دیگری از این ماجرا هم وجود دارد. راستش را بخواهید قصد اتهام زنی و توهم توطئه و اینطور مسائل را نداریم، این را هم نمی خواهیم که فردا بریزند و بگیرند و ببندند که ایها الناس این سایت ها و سامانه ها چنین دسترسی هایی دارند. به هر حال خیلی از سامانه ها و بسترهای الکترونیکی اینچنینی به چنین اطلاعاتی دسترسی دارند، اما با یک تفاوت جدی و آن هم اینکه معمولا چنین اطلاعاتی در اختیار شرکت ها و سازمان های دولتی است و ما اینجا با یک شرکت خصوصی به نام آیتول مواجهیم! یعنی یک شرکت خصوصی، توانسته به هر شکل و شمایل، با برخی نهاد ها از جمله شهرداری تهران، بیمه و... ارتباط داشته باشد و از اطلاعاتی که آنها دارند، چنین فضایی را ایجاد و این سامانه را راه اندازی کند.

از مقدمه عبور کنیم برسیم به اصل مساله، چندباری پیامک هایی به تلفن همراهم ارسال شد. راستش را بخواهید، چون شماره از این شماره های تبلیغاتی بود، باز نکرده پیام را حذف می کردم. با بقیه پیامک های انبوه و تو مخی تبلیغاتی هم چنین کاری می کنم. حوصله باز کردن و خواندن شان نیست. منتها، هم تعداد پیامک های ارسالی زیاد شده بود و هم اینکه یکی از دوستان دربار یکی از این پیامک ها با من صحبت کرده بود. پیامکی از طرف سامانه ای به نام آیتول! این سامانه چه می کند، از خدمات مربوط به شست وشوی ماشین تا تعویض روغن و حالا هم خدمات مربوط به بیمه و عوارض خودرو و خلاصه اینطور چیزهایی که مربوط به خودرو می شود. در نگاه اول این اتفاق حتما مساله خوب و قابل تحسینی است. اینکه در خانه نشسته باشید و بتوانید با تلفن همراه یا رایانه، بیمه خودرو خود را تمدید کنید، عوارض مربوط به آن را بپردازید و روغنش را عوض کنید و خیلی دیگر از اینجور کارها. منتها کجای ماجرا عجیب می شود؟ برای توضیح این، لازم است به چند خط قبل و ماجرای پیامک ها برگردیم. تلفن همراه خود را روشن می کنید، پیامکی که ارسال شده است را باز می کنید، تمام اطلاعات مربوط به خودروی شما، جلوی چشمان تان است. یعنی این پیام، با پیام های قبلی تفاوت هایی دارد و آن هم همین اطلاعاتی است

چهارشنبه ۳ دی ۱۳۹۹ شماره ۲۲۱۵

صاحب امتیاز: دانشگاه آزاد اسلامی - **مدیرمسئول:** محمد امین ایمانجانی - **سردبیر:** مسعود فروغی
دفتر مدیرمسئول: ۰۱۶-۲۶۳۴۸۰۱۲ **تحریریه:** ۰۱۸-۲۶۳۴۸۰۱۸ **فکس:** ۰۱۶-۲۶۳۴۸۰۴۷
روابط عمومی: ۰۱۶-۲۶۳۴۸۰۴۹۹ **سازمان آگهی ها:** ۰۱۸-۲۶۳۴۸۰۴۱۸
چاپ: چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی - **توزیع فرهیختگان:** ۰۱۶-۲۶۳۴۸۰۱۱
نشانی: خیابان حافظ، پانین تر از جمهوری، روبه روی ساختمان بورس، ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم

هیچ کس پاسخگو نیست

در اختیار من قرار نگرفت. بعد از این سراغ بیمه رفتم که تقریبا همان مسیر قبلی طی شد و خبری به دست نیاوردم و در نهایت به خود سامانه و ارتباط با آن رسیدم که اینجا هم دستم کوتاه ماند و کسی پیدا نشد که یک کلمه در رابطه با آیتول و دسترسی آن به اطلاعات حرفی بزند! بعد از اینها گفتم وقتی نام و لوگوی شهرداری آشکارا در این سامانه وجود دارد و از منابع تامین اطلاعات آن است، شاید جزئیات فعالیت ها و اقدامات و قراردادهای مربوط شرکت خصوصی کیان افق هیرد (آیتول) با شهرداری در آن وجود داشته باشد، منتها آنجا هم چیزی وجود نداشت و خبری از این موضوع نبود. القصه اینکه ما برای فهم اینکه چطور این حجم از اطلاعات در اختیار یک شرکت و سامانه خصوصی قرار گرفته است و برای اینکه پرده از ابهامات موجود برداریم، به هر دری زدیم، منتها پاسخی نگرفتم.

فکر می کنم تا اینجا علت نگرانی ما مشخص شده باشد؛ نگرانی ای که نیاز به پیگیری و کسب اطلاعات بیشتر داشت. برای همین حدود یک هفته، تمام آن مسیرهایی که گمان می کردم می تواند اطلاعاتی را از این بدهستان مشکوک به دست من دهد طی کردم و هربار به در بسته خوردم. ابتدا به سراغ شهرداری تهران رفتم. به هر حال بخش زیادی از خدماتی که این سامانه ارائه می کند نیاز به اطلاعاتی دارد که در اختیار شهرداری است و آنها هم آن را در اختیار این مجموعه قرار داده اند. تقریبا هر روز، تلفنی و غیرتلفنی (در فضای مجازی) با شهرداری پایتخت ارتباط گرفتم و چندین بار سوال را طرح کردم اما دروغ از یک واکنش و اعلام یک اطلاع از سوی مسئولان شهرداری! هر کاری لازم بود انجام دادم، منتها جز اینکه جواب سلام را دادند، هیچ اطلاعی از این سامانه و ارتباط و نوع ارتباطش با شهرداری

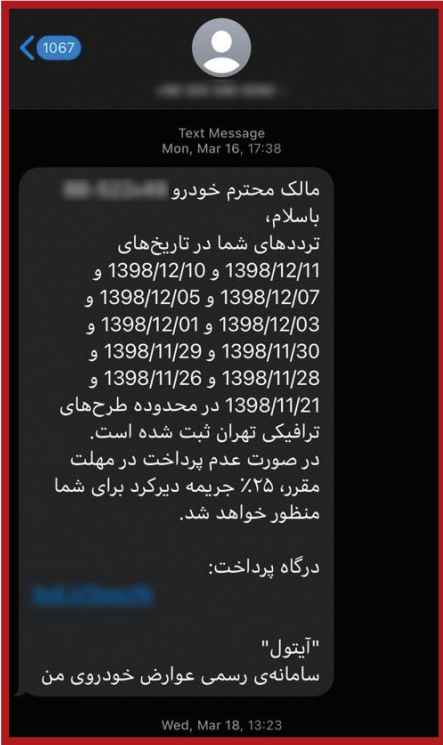
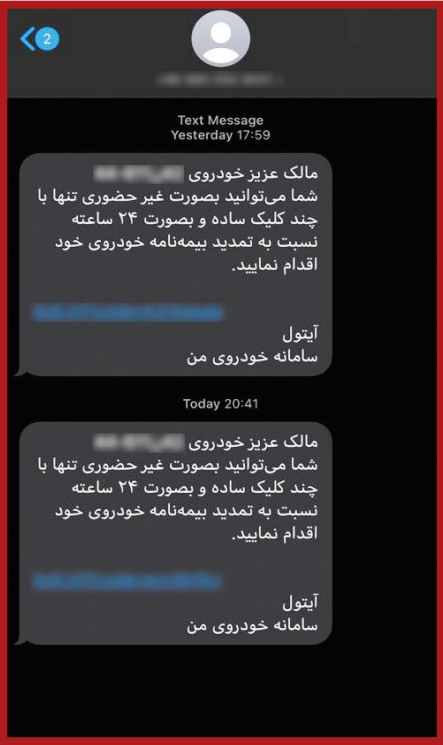
باید مشخص شود این اطلاعات چطور به این شرکت رسیده است

ارائه می کند. خلاصه اینکه این روال نیست مگر اینکه اپراتور یا مجری طرح معرفی شده باشد، منظور از معرفی این نیست که تبلیغات شود که با تبلیغات هر سازمانی می تواند برای خود برندی بسازد کما اینکه آن اتفاق رخ نداده باشد. چون خدمات دولتی ارائه می کند باید وابستگی ها و قراردادهای پروتکل ها از لحاظ رعایت خدمات و نظارت هایی که باید وجود داشته باشد، مشخص شود. این روال نیست که یکی تماس بگیرد یا پیام بدهد و بگوید خدماتی را ارائه می کند، این بیشتر شبیه کلاهبرداری های تلفنی است که شاهد آن هستیم. جای شبهه اینجاست که این اطلاعات از کجا به دست مجموعه ها رسیده که با این دقت می توانند کاربران را مجاب کنند تا از خدمات آنها استفاده کنند چون براساس اطلاعاتی که دارند اطمینان سازی می کنند.»

کاربران، مگر زمانی که اپراتورها باشند که باید تمام موارد قانونی آن طی شود. بنابراین به نظر می رسد این موضوعی که رقم می خورد یا باید از سوی دستگاه هایی باشد که اطلاعات خود را به مجموعه خصوصی می دهند، شفاف سازی شود یا تخلفی صورت گرفته باشد یا موردی که هیچ کسی در جریان نیست که هریک از اینها می تواند موضوع خاص خود باشد. یکی از مواردی که در انتخاب پیمانکار یا مجری طرح باید در نظر گرفته شود این است که آیا واقعا شاخص های لازم برای ارائه خدمت را دارند یا خیر؟ یک جایی ممکن است توانایی مالی یا توانایی فنی باشد، در جایی ممکن است حفظ داده ها باشد، در جایی پروتکل های قراردادی باشد. اینها عمدتا در کشورهای پیشرفته دنیا شفاف است و مشخص است مجری طرح چه کسی است و چه سطحی از خدمات را به چه گروهی از کاربران

خدمت را ارائه دهد که تعریف این مجزا و مشخص است. در فاز وجود یک پیمانکار یا حضور بخش خصوصی باید با یک سری مشخصه ها و المان ها کار کنیم؛ از مزایادات و مناقصات تا صلاحیت آن شرکت ها که چه بخشی از خدمات را ارائه می دهند و چقدر می توانند این امنیت را حفظ کنند، مواردی از این دست باید برای مخاطب مشخص باشد. صرف اینکه از سوی بخش خصوصی به یکباره تماسی داشته باشیم یا بدون اینکه شرایط قانونی و حقوقی که در سطح کلان تعیین می شود رعایت شود، اقدام کردن جای شبیه است چون باید حقوق مخاطب نیز رعایت شود. بنابراین اگر روال قانونی طی شده باشد که الان در بحث دولت الکترونیک می دانیم در بدنه دولتی و ارائه خدمات دولتی سرویس را مستقیم به مردم می دهیم و اگر پیمانکاری در آنجا وجود دارد در بخش فنی است، نه در بخش ارتباط با

احتمالا وجود تعارض منافع، دسترسی به اطلاعات محرمانه، عدم انتشار جزئیات ارتباط با نهاد های مختلف از جمله شهرداری و بیمه و... همه بخشی از ایراداتی است که در ارتباط با این سامانه و فضاهای مشابه وجود دارد. در همین رابطه و اطلاع از کم و کیف چنین مسائلی با کیوان نقره کار، کارشناس فضای مجازی گفت وگویی انجام دادیم و او در ارتباط با مورد آیتول و دسترسی این سامانه به اطلاعات شخصی کاربران به فرهیختگان «گفت: «پیرو توسعه بحث دولت الکترونیک که خدمات کلان ما به مردم ارائه شود، دو تعریف می توان داشت؛ یکی اینکه سازمان مربوطه مستقیم با مخاطبان در ارتباط باشد، دوم هم اینکه از یک واسط بخش خصوصی که تسهیلگر باشد و هزینه ها را کاهش دهد و کیفیت را افزایش دهیم استفاده کنیم. در فاز اول که ترجیح بر این است سازمان خود

بازتاب

به: جناب آقای فروغی- سردبیر محترم روزنامه فرهیختگان

موضوع: پاسخ به خبر روزنامه فرهیختگان با سلام و احترام؛

پیرو انتشار مطلبی با عنوان "تهران ۳۰ درصد آلوده تر از پارسال" در روزنامه فرهیختگان به شماره ۵۰۱۱ و به تاریخ شنبه ۲۹ آذر ۱۳۹۹، بدین وسیله پاسخ و توضیحات شرکت کنترل کیفیت هوای تهران برای درج در آن رسانه ارسال می شود.

با شروع سال ۱۳۹۹ و براساس ملاک عمل جدیدی که در سال ۱۳۹۸ توسط سازمان حفاظت محیط زیست ابلاغ گردید، روش محاسبه شاخص آلودگی هوا تغییر نمود و شاخص روزانه آلودگی هوا برای برخی از آلاینده ها از جمله آن، دی اکسید گوگرد و

شده است. همان طور که ملاحظه می شود در میانگین بلندمدت تقریبا همه آلاینده ها روند نزولی داشته اند. خاطرنشان می کند کیفیت هوا تا رسیدن به نقطه مطلوب فاصله زیادی دارد و باید مسئولان و شهروندان همکاری و جدیت لازم را برای این مهم انجام دهند. از جمله راهکارهای قطعی برای کاهش آلودگی هوا، کنترل آلودگی از منابع انتشار است. گسترش حمل و نقل عمومی، جدی گرفتن معاینه فنی و استفاده از وسایل حمل و نقل پاک و کاهش آلاینده های ناشی از فعالیت های صنعتی از ارکان کاهش میزان آلودگی هوا است.

حسین شهیدزاده
مدیرعامل

در این مدت نسبت به سال قبل تفاوت زیادی نداشته است و این اختلاف به علت تغییر روش محاسبه شاخص اتفاق افتاده است و اگر محاسبه شاخص در سال جدید براساس روش سال قبل انجام می شد، به جای ۷۴ روز نامطلوب، ۵۴ روز در شرایط فراتر از حد مجاز قرار می گرفت. همان طور که ملاحظه می شود این میزان از تعداد روزهای آلوده در سال گذشته نیز کمتر است.

بنابراین ذکر اینکه تهران در سال جدید آلوده تر از سال قبل است، صحیح نیست. با توجه به تغییر حدود ملاک عمل، برای این مقایسه یا باید به جای شاخص کیفیت هوا، از غلظت های آلاینده ها استفاده شود و یا از یک روش روزهای آلوده دو سال محاسبه کرد. در نمودار ذیل روند ۶ آلاینده معیار در سال های اخیر در شهر تهران نمایش داده

ذرات معلق کوچک تر از دوونیم میکرون سختگیرانه تر شد که هدف از آن، توجه بیشتر به سلامت شهروندان بود. بر این اساس برای برخی آلاینده ها در یک غلظت مشابه، در سال جاری شاخص بالاتری نسبت به پارسال محاسبه می گردد. برای مثال برای آلاینده ازن در استاندارد قدیمی حد مجاز ۷۵ قسمت در میلیارد بوده، ولی در روش جدید این حد به ۷۰۹ قسمت در میلیارد کاهش یافته است.

همان طور که در مقاله مذکور نیز ذکر گردیده است شاخص کیفیت هوا از ابتدای سال ۱۳۹۹۹ تا ۲۸ آذر براساس ملاک عمل جدید در مجموع ۷۴ روز بالاتر از حد مجاز قرار داشته است در صورتی که در مدت مشابه سال ۱۳۹۸ براساس ملاک عمل قبلی تعداد روزهای آلوده ۵۵ روز بوده است. نکته قابل توجه آن است که غلظت آلاینده ها